

[Mimi Jakobsen]

esser og så afgive velfærd til ulandene. Jeg synes ikke, det har meget med EF-systemet at gøre, selv om jeg selvfølgelig ved, hvor disse diskussioner foregår.

Men jeg kan i hvert fald give tilsagn om, at det er noget, vi meget gerne også vil have øre og øje for, når vi sidder i Markedsudvalget. En af udgangene på denne debat kunne måske være, at vi lader dagens debat sidde i baghovedet, næste gang udenrigsministeren i Markedsudvalget i en eller anden sag, der måtte vedrøre dette her, lægger den danske holdning frem. Det ville jo være flot, hvis debatten kunne klinge på den måde – og så længe.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg er helt enig med fru Mimi Jakobsen i konklusionen, men man kan jo ikke adskille landene i EF og så EF-systemet. Det hænger altså sammen, og den måde, EF optræder på i internationale forhandlinger over for den tredje verden, er selvfølgelig et produkt af, hvordan landene forholder sig, og hvordan Ministerrådet når frem til kompromiser. Så det, der skal ændres, er slet og ret, at man i de enkelte EF-lande får nogle andre holdninger til og større ansvar for den globale økonomi; så vil det smitte af på den måde, hvorpå EF optræder internationalt.

Jeg tror egentlig ikke, vi er uenige, men vi er nok uenige om, hvordan EF fungerer, og hvor optimistisk man skal være med hensyn til at få ændret den kolos. Men det bliver en anden diskussion.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

I modsætning til hr. Riishøj ønsker vi ikke en fortsat forhøjelse af ulandsbistanden. Vi mener, at den øgede velfærd, der skal komme i ulandene, skal komme via frie handelsforhold, og GATT-forhandlingerne har jo med al ønskelig tydelighed vist, at det er de industrialiserede lande ikke interesseret i. De er bange for at blive udkonkurreret af ulandene. Så enkelt er det. De vil i virkeligheden ikke gå med til, at man skal til at ændre verdensordenen sådan, så ulandene bliver reelt i stand til at klare sig selv. De er interesseret i reelt at have en tredje verden, hvor man bare kan trampe videre og være formyndere.

Det er det, der er vores grund til ikke at ville være med til det andet.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

I stedet for bare at referere andre, vil jeg da gerne høre: Jamen hvad er så Fremskridtspartiets holdning? Er det Fremskridtspartiets holdning, at man skal give ind i disse handelsforhandlinger og gå ud og fortælle den danske befolkning, at dette kan komme til at koste arbejdspladser, det kan betyde højere kaffepriser eller sukkerpriser, eller hvad vi nu snakker om? Jeg vil opfordre fru Kirsten Madsen til ikke bare at referere andres diskussioner og gå ind bag ved nogle andre. Jeg vil gerne høre: Hvad er Fremskridtspartiets opfattelse? Er det noget, Fremskridtspartiet vil gå ud og fortælle den danske befolkning?

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Fru Mimi Jakobsen overser nok, at i det øjeblik den tredje verden kommer op på fode selv, vil der blive så mange yderligere markeder, at det kun er i en overgangsperiode, der vil være lavere levestandard. Under alle omstændigheder vil der blive lavere levestandard, når man hjælper den tredje verden, men ved at hjælpe dem til at blive selvhjulpne vil man få uanede muligheder og uanede markeder på verdensplan.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Det punkt mener jeg ikke jeg har overset. Det har jeg faktisk talt meget om de sidste 2-3 uger.

Jeg må nu forstå det sådan, at det er Fremskridtspartiets holdning, at sådan skal det også være: Vi skal liberalisere handelen. Vi skal også fra dansk side i forskellige forhandlinger føre frem, at nu må vi også til at betale mere for kaffen, eller nu må vi også det ene eller det andet.

Det er jeg glad for; det vil jeg meget gerne kvittere for. For min skyld kan vi så godt slutte vores interne debat her. Hvis det er konklusionen, synes jeg, at det er fint.

(Kort bemærkning).